

[A. C. Normann.]

overhovedet overvejet ret meget, før man fremsatte sine ændringsforslag. Den er — og det forstod jeg det ærede medlem hr. Anker Lau var inde på — i strid med al hidtidig sædvane, og jeg forstår ikke, at den tanke har kunnet opstå. Enten vil der ad den vej blive påført nationalbanken en ny udgift — en udgift, der i virkeligheden betales af statskassen, fordi nationalbankens overskud hvert år indgår i statskassen — eller også må hensigten være, at nationalbanken på en eller anden måde skal skaffe sig kompensation for denne udgift, f. eks. ved at sætte pengene i obligationer, og til en sådan større udpumpning af penge er tiden ikke inde.

Jeg skal med disse motiveringer og ud fra de anførte grunde anbefale, at man ikke støtter oppositionens ændringsforslag, og skal anbefale, at man stemmer for regeringsforslaget og ministerens ændringsforslag hertil her ved anden behandling. Jeg gør det med så meget større glæde, som vi i det radikale venstre betragter dette lovforslag som et meget vigtigt led i dansk erhvervs politik netop i denne skæbnesvangre periode. Jeg tror, dette forslag sammen med det næste forslag, der skal til behandling, vil bidrage stærkt til, at vort erhvervsliv straks fra den nye tilstands begyndelse kan blive placeret sådan i den internationale konkurrence, at det har begrundet forhåbning om varigt at kunne klare sig. Det er livsvigtigt, at udgangspositionen bliver så god som muligt. Enhver svækkelse af statens støtte til det private erhvervsliv bør undgås i det tidehverv, vi er inde i, og hvis hoveddato er den 1. juli i år.

Niels Andersen: Da der allerede nu er talt mange ord om de foreliggende problemer, skal jeg forsøge ikke at komme med gentagelser.

Det ærede medlem hr. Weikop gav udtryk for, at det forslag, vi her behandler, har en liberalistisk islæt, og det ærede medlem hr. Anker Lau talte om, at der ikke var nogen stor afstand mellem det, vi er kommet frem til, og det, man ønsker fra venstres og konservativ side. Det er jo også en realistisk vurdering af de problemer, der foreligger. Jeg havde nær sagt, at når der alligevel bliver talt så meget, er det vel,

fordi man vil prøve at sætte et alternativ op over for den politik, som bliver ført af regeringspartierne. Man føler det vel efterhånden som en pligt ved enhver sag at opstille et sådant alternativ, enten det så er sagligt eller ikke sagligt betonet.

Dér hvor de divergerende opfattelser særlig kommer til orde, er med hensyn til spørgsmålet selvejende institution. Det er offentlige midler, der skal anvendes som grundlag for en sådan institution, og når vi fra mit partis side giver tilslutning til det lovforslag, den højtærede handelsminister har fremsat, er det ikke, fordi vi mener, at spørgsmålet om, hvorvidt det er mere eller mindre liberalistisk, ikke kan diskuteres principielt; men når man ved, hvordan forvaltningen, administrationen finder sted, så føler jeg mig mere tryk ved, at lovgivningen får den form, som den højtærede handelsminister foreslår, fremfor at der oprettes en selvejende institution. Hvis det blev en selvejende institution, er jeg noget ængstelig for, at der ville blive for lidt hensyntagen til de nye mennesker, som kommer til i erhvervet, at man for meget ville administrere efter og tilgodesede de interesser, som gamle organisationsfolk nu engang har. Derfor føler jeg mig egentlig noget mere tryk ved, at forvaltningen lægges over på handelsministeriet.

Jeg skal gerne erkende, at eksportrådet, som oprettes, nu får betydelig mere vidtgående beføjelser, end der fandtes under den hidtidige ordning.

Hvad angår de midler, der skal bruges i henhold til lovforslagets kapitel III, synes jeg ikke, man uden videre kan gå ud fra, at det grundlag, hvorpå man hidtil har fordelt de midler, der anvendes til disse formål, i al fremtid skal være det samme. Man må se i øjnene, at vi nu går ind i et stort markedsområde, og at der kan ske nogle strukturændringer i Danmarks erhvervsliv, som kan berettige til en ændring i fordelingen af disse midler. Derfor mener jeg, det er rigtigt, at der gives mulighed for, at ministeren får den stærkest mulige bevægelighed med hensyn til at fordele disse midler på rette måde.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af handelsministeren og tiltrådt af et flertal i udvalget.